

רשומות

ספר החוקים

21 ביולי 1988

1256

ז' באב התשמ"ח

עמוד

114	חוק חינוך מיוחד, התשמ"ח-1988
118	חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988
121	חוק גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי הלאום (תיקון מס' 7), התשמ"ח-1988
122	חוק הספורט, התשמ"ח-1988

חוק חינוך מיוחד, התשמ"ח-1988*

פרק א': פרשנות

1. (א) בחוק זה -

הגדרות

"חינוך מיוחד" - הוראה, לימוד וטיפול שיטתיים הניתנים לפי חוק זה לילד חריג, לרבות טיפולי פיזיותרפיה, ריפוי בדיבור, ריפוי בעיסוק וטיפולים בתחומי מקצועות נוספים שייקבעו ולרבות שירותים נלווים, הכל לפי צרכיו של הילד החריג;

"ילד חריג" - אדם בגיל שלוש עד עשרים ואחת שמחמת התפתחות לקויה של כשרו הגופני, השכלי, הנפשי או ההתנהגותי מוגבלת יכלתו להתנהגות מסתגלת והוא נזקק לחינוך מיוחד;

"מוסד חינוך מוכר" - כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949¹.

"מוסד לחינוך מיוחד" - מוסד חינוך מוכר שניתן בו חינוך מיוחד, לרבות כזה במוסד חינוך מוכר שבה ניתן חינוך מיוחד;

"שירותים נלווים" - שירותי הסעה וארוחות, עזרים מסייעים, שירותים רפואיים, פארא-רפואיים, פסיכולוגיים וסוציאליים, וכל שירות אחר שהשר קבע בצו, בהתייעצות עם שר הבריאות או עם שר העבודה והרווחה, לפי הענין;

"ארגון ציבורי" - ארגון ארצי של מתנדבים העוסק בטיפול בילדים בעלי חריגות מסוג מסוים או בקידום ענינם, שהשר הכיר בו בצו;

"השר" - שר החינוך והתרבות.

(ב) מונחים אחרים תהא להם המשמעות שיש להם בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949 ובחוק חינוך ממלכתי, התשי"ג-1953², אלא אם כן ניתן להם פירוש אחר בחוק זה.

פרק ב': חינוך מיוחד חינוך

2. מטרת החינוך המיוחד היא לקדם ולפתח את כישוריו ויכלתו של הילד החריג, לתקן ולשפר את תפקודו הגופני, השכלי, הנפשי וההתנהגותי, להקנות לו ידע, מיומנות והרגלים ולסגל לו התנהגות מקובלת בחברה, במטרה להקל על שילובו בה ובמעגל העבודה.

מטרת החינוך המיוחד

3. ילד חריג זכאי לחינוך מיוחד חינוך במוסד לחינוך מיוחד באזור מגוריו; לא נמצא מוסד כאמור באזור מגוריו אחראית רשות החינוך המקומית למתן חינוך מיוחד לילד במוסד מתאים, קרוב ככל האפשר לאזור מגוריו, אף אם המוסד נמצא בתחום שיפוטה של רשות מקומית אחרת.

חינוך מיוחד חינוך

4. (א) המדינה אחראית למתן חינוך מיוחד חינוך לפי חוק זה.

אחריות למתן חינוך מיוחד חינוך

(ב) קיום מוסדות לחינוך מיוחד לפי חוק זה בתחום שיפוטה של רשות חינוך מקומית, יהיה מוטל על המדינה ועל רשות החינוך המקומית במשותף.

(ג) רשות חינוך מקומית ששלחה ילד חריג למוסד לחינוך מיוחד הנמצא בתחום שיפוטה של רשות חינוך מקומית אחרת (להלן - הרשות השולחת), תשתתף בהוצאות קיום המוסד האמור בגין הילד החריג ששלחה; השר יקבע בצו את שיעורי ההשתתפות של הרשות השולחת; לענין זה יראו רשות חינוך מקומית כרשות שולחת גם אם הילד החריג שוהה מחוץ לתחום שיפוטה במעון כמשמעותו בחוק הפיקוח על המעונות, התשכ"ה-1965³ (להלן - חוק הפיקוח).

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בתמוז התשמ"ח (12 ביולי 1988); הצעת החוק דברי הסביר פירטמו בה"ח 1877, התשמ"ח, עמ' 170.

¹ ס"ח התש"ט, עמ' 287.
² ס"ח התשי"ג, עמ' 137.
³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 48.

(ד) השר רשאי לחייב רשות חינוך מקומית או רשויות חינוך מקומיות אחדות במשותף, לפתוח ולקיים מוסד לחינוך מיוחד לילדים חריגים הגרים בתחום שיפוטה של אותה רשות חינוך מקומית או של אותן רשויות חינוך מקומיות.

פרק ג': אבחון והשמה

5. השר ימנה ועדות השמה לילדים חריגים ויקבע את אזורי פעולתן. מינוי ועדות השמה
6. (א) בועדת השמה יהיו שבעה חברים כמפורט להלן:
(1) נציג רשות חינוך מקומית והוא יהיה היושב ראש;
(2) שני מפקחים של משרד החינוך והתרבות, שאחד מהם הוא מפקח לחינוך מיוחד, או נציגיהם;
(3) פסיכולוג חינוכי לפי חוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977⁴ (להלן - פסיכולוג חינוכי), מטעם הרשות המקומית;
(4) רופא מומחה ברפואת ילדים מתוך רשימה שיקבע שר הבריאות;
(5) כשיר לעבודה סוציאלית, כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, התשי"ח-1958⁵, בעל נסיון של 5 שנים לפחות בטיפול בילדים חריגים (להלן - עובד סוציאלי), מתוך רשימה שיקבע שר העבודה והרווחה;
(6) נציג ועד ההורים הארצי לחינוך מיוחד, מתוך רשימה שיקבע ועד ההורים.
(ב) יושב ראש ועדת השמה יזמן את הועדה.
7. (א) ועדת השמה תקבע את זכאותו של ילד חריג לחינוך מיוחד ואת השמתו במוסד לחינוך מיוחד.
(ב) בבואה לקבוע השמתו של ילד חריג, תעניק ועדת השמה זכות קדימה להשמתו במוסד חינוך מוכר שאינו מוסד לחינוך מיוחד.
(ג) החליטה ועדת השמה על השמתו של ילד חריג במוסד כאמור בסעיף קטן (ב), תמליץ הועדה על טיפולים או שיעורים מיוחדים שיינתנו לו באותו מוסד.
(ד) הובא לפני ועדת השמה ענינו של ילד חריג שועדת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים), התשכ"ט-1969⁶, קבעה שהוא מפגר, תתחשב ועדת ההשמה, לצורך קבלת החלטתה, בקביעת ועדת האבחון לענינו.
8. ועדת השמה תדון בענינו של מי שהופנה אליה בידי הורה, מוסד חינוך מוכר, רשות חינוך מקומית, ארגון ציבורי או מי שהשר, שר העבודה והרווחה או שר הבריאות הסמיך לכך.
9. (א) ועדת השמה רשאית לצוות על כל אדם להמציא לה כל מסמך שברשותו וכן חוות דעת רפואית או פסיכולוגית הנוגעים לילד חריג, ולהפנות את הילד לבדיקות נוספות, לפי הצורך, והכל כדרוש לה לצורך החלטתה.
(ב) הועדה תזמין את הורי הילד החריג ותאפשר להם או למי מטעמם להשמיע את טיעוניהם; כן רשאית היא לשמוע את הילד החריג.

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 158.
⁵ ס"ח התשי"ח, עמ' 103.
⁶ ס"ח התשכ"ט, עמ' 132.

(ג) דיוני הועדה יירשמו בפרוטוקול; הפרוטוקול, המסמכים הרפואיים וכל מסמך אחר שבידי הועדה הם סודיים, אך מותר להביאם לידיעת אדם אשר נזקקים לשירותיו לצורך ההחלטה; אדם שלידיעתו הובא פרוטוקול או מסמך כאמור חייב בשמירת סודיותם.

(ד) הועדה תודיע בכתב להורי הילד החריג או למי מטעמם על החלטתה ונימוקיה, אלא אם כן החליטה הועדה שמטעמים מיוחדים אין להביא את נימוקיה לידיעתם, ואולם פסיכולוג חינוכי, רופא או עובד סוציאלי מטעמם יהיה רשאי, בכל מקרה, לעיין בפרוטוקול כולו.

10. (א) מנהל מוסד לחינוך מיוחד יביא, אחת לשלוש שנים, את עניניו של ילד חריג הלומד במוסד, לדיון חוזר לפני ועדת ההשמה (להלן - דיון חוזר).

(ב) דיון חוזר יכול שיתקיים גם לאחר תקופה קצרה מזו שנקבעה בסעיף קטן (א), בין מיזמת מנהל מוסד כאמור ובין לבקשת ארגון ציבורי.

(ג) הורה רשאי, בכל עת, להביא את עניניו של ילדו החריג לדיון חוזר, ובלבד שחלפה שנה ממועד ההחלטה הקודמת בענינו.

(ד) בדיון חוזר כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) רשאית ועדת השמה להחליט על סמך מסמכים בלבד.

11. החלטת ועדת השמה תתקבל ברוכ דעות חבריה המשתתפים בישיבה ובלבד שמספרם לא יפחת משלושה.

12. (א) השר ימנה ועדת ערר בת שבעה חברים.

(ב) חברי ועדת ערר יהיו:

(1) מנהל מחוז של משרד החינוך והתרבות או נציגו והוא יהיה היושב ראש;

(2) פסיכולוג חינוכי מחוזי של משרד החינוך והתרבות;

(3) מפקח לחינוך מיוחד;

(4) עובד סוציאלי מתוך רשימה שיקבע שר העבודה והרווחה;

(5) רופא מומחה מתוך רשימה שיקבע שר הכריאות;

(6) נציג ועד ההורים הארצי לחינוך מיוחד, מתוך רשימה שיקבע ועד ההורים;

(7) נציג של ארגון ציבורי מתוך רשימות שהגישו הארגונים הציבוריים לשר.

(ג) יושב ראש ועדת ערר יזמן את הועדה.

13. (א) על החלטת ועדת השמה רשאי ילד חריג, הורה או נציג של ארגון ציבורי להגיש ערר לוועדת ערר, תוך עשרים ואחד ימים מיום שקיבל את ההחלטה.

(ב) ועדת ערר רשאית -

(1) לקבל את הערר ולשנות את החלטת ועדת ההשמה;

(2) להחזיר את הענין לוועדת השמה לדיון נוסף, עם הוראות או בלעדיהן;

(3) לדחות את הערר.

(ג) ועדת ערר תתן החלטה תוך עשרים ואחד ימים מיום שהוגש הערר, זולת אם האריכה את המועד מטעמים מיוחדים שיירשמו.

דיון חוזר

החלטת ועדת השמה

מינוי ועדת ערר

ערר

(ד) החלטת ועדת ערר תתקבל ברוב זעות חבריה המשתתפים בישיבה ובלבד שמספרם לא יפחת משלושה.

(ה) החלטת ועדת ערר תהיה סופית.

פ"ק ד': הלימודים במוסד לחינוך מיוחד

14. השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע כי שנת הלימודים במוסדות לחינוך מיוחד, כולם או מקצתם, תוארך מעבר לשנת לימודים רגילה; כן רשאי השר לקבוע כי לימודים במוסדות כאמור יתקיימו גם בתקופות של חופשת לימודים רגילה.
15. (א) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע יום לימודים ארוך במוסדות לחינוך מיוחד, כולם או מקצתם, ואת מספר שעות הלימוד ביום לימודים כאמור.
- (ב) השר יקבע את השירותים הנלווים המתחייבים מקיום יום לימודים ארוך.
- (ג) קביעה כאמור בטעמים קטנים (א) ו-(ב), לגבי מוסד לחינוך מיוחד הנמצא במעון המשמש מקום מגורים כמשמעותו בחוק הופקות, תיעשה בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה.
16. (א) מורה במוסד לחינוך מיוחד יהיה מורה מוסמך בעל הכשרה לחינוך מיוחד או מורה שקיבל היתר זמני מאת המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות לשמש כמורה במוסד לחינוך מיוחד.
- (ב) האמיר בסעיף קטן (א) אין בו כדי למנוע העסקתו של אדם שאינו מורה כאמור בסעיף קטן (א), כמסייע למורה במוסד לחינוך מיוחד, כפי שיקבע המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות.
17. השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע בתקנות את מספר התלמידים המרבי בכיתה של מוסד לחינוך מיוחד, לפי סוגו ואופיו של המוסד.
18. (א) השר רשאי לקבוע תקנים ואמות מידה מקצועיות לפסיכולוגים ולבעלי מקצועות פארא-פזיאיים ואחרים שאינם מורים, המועסקים בחינוך המיוחד; קביעה כאמור תהא בהסכמת שר הבריאות או בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה, לפי הענין.
- (ב) בעלי מקצועות כאמור בסעיף קטן (א) יהיו בעלי הסמכה או רישוי כנדרש במקצועם, לפי הענין.
19. (א) בראשית כל שנת לימודים ולא יאוחר ממועד שקבע השר בתקנות, יקבע הצוות המטפל במוסד לחינוך מיוחד, תכנית לימודים אישית לכל ילד חריג הלומד באותו מוסד.
- (ב) לצורך קביעת תכנית הלימודים האישית יוזמנו הורי הילד החריג או מי שהשר קבע, לענין זה, בתקנות.
- (ג) בסעיף זה, "תכנית לימודים אישית" – תכנית המתארת את רמת תפקודו של הילד החריג בעת הכנתה, מטרות ויעדים לימודיים. פרק הזמן להשגתם, האמצעים הדרושים להשגתם ואמות מידה לבדיקת השגתם.
20. בסיום שנת הלימודים יקבלו הורי ילד חריג הלומד במוסד לחינוך מיוחד הערכה בכתב על מידת התקדמותו של הילד בתחומים שונים, בהתייחס לתכנית הלימודים האישית.

פרק ה': שונות

21. בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949, סעיפים 4 עד 6 (א) ו-9 - בטלים. תיקון חוק לימוד חובה
22. חוק זה בא להוסיף על האמור בכל חוק ולא לגרוע ממנו. שמירת דינים
23. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. ביצוע ותקנות
24. (א) הוראות חוק זה לענין - תחילה ותחלה
- (1) מתן חינוך מיוחד לילדים חריגים בגיל שלוש וארבע או בגיל העולה על שמונה עשרה שנים;
- (2) מתן שירותים נלווים,
- יוחלו בהדרגה, החל בשנת הלימודים התש"ן, על פי צווים שיקבע השר, בהסכמת שר האוצר, לכל אחד מהענינים האמורים, כולו או מקצתו, ובלבד שההחלה תושלם לא יאוחר מראשית שנת הלימודים התשנ"ו.
- (ב) תחילתן של יתר הוראות חוק זה ששה חדשים מיום פרסומו.

יצחק נבון יצחק שמיר חיים הרצוג
 שר החינוך והתרבות ראש הממשלה נשיא המדינה

חוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988*

1. בחוק זה - הגדרות
- "אמנה" - אמנה בינלאומית, או חלק ממנה, שעניינה הסדרת מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים ושישראל צד לה;
- "היתר" - היתר על-פי חוק זה;
- "השר" - שר הפנים;
- "זיהום הים" - מעשה או מחדל בניגוד להוראות סעיף 2;
- "ים" - הים התיכון, ים סוף וים המלח לרבות חופיהם עד קו המים המתוקים;
- "מקור יבשתי" - כל מקור ביבשה לרבות מיתקן ימי קבוע ולמעט כלי שיט כמשמעותו בחוק מניעת זיהום הים (הטלת פסולת), התשמ"ג-1983;
- "פסולת" - חומר מכל סוג או צורה;
- "שפכים" - פסולת המורחקת בהזרמה, לרבות בוצה ומוצקים בתרחיף.
2. לא יטיל ולא יזרים אדם לים פסולת או שפכים ממקור יבשתי, במטרה לטלקם לים, בין במישרין ובין בעקיפין, אלא על פי היתר ובהתאם להוראות חוק זה ותקנות שהותקנו לפיו; ובלבד שלא יינתן היתר לסוגי פסולת או שפכים שנאסרו בתקנות לפי סעיף 14(א)(1).

* נתקבל בכנסת ביום ד' באב התשמ"ח (18 ביולי 1988): הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בה"ח 1884, התשמ"ח, עמ' 190.
 ס"ח התשמ"ג, עמ' 110.

3. (א) השר ימנה ועדה למתן היתרים שזה הרכבה -

- (1) נציג שר הפנים, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) נציג שר הבטחון;
- (3) נציג שר הבריאות;
- (4) נציג שר התעשייה והמסחר;
- (5) נציג שר החקלאות;
- (6) נציג שר התיירות;
- (7) נציג שר התחבורה.

(ב) הודעה על מינוי הועדה ועל מענה תפורסם ברשומות.

(ג) הועדה תקבע את סדרי עבודתה במידה שלא נקבעו בחוק זה; הועדה רשאית לאצול מסמכויותיה לגבי סוגי היתרים ליושב ראש שלה או לצוות מתוכה, ובלבד שתנאים בהיתר המתייחסים לתפעול נמל ייקבעו בהסכמת שר התחבורה.

4. מי שקיבל היתר ידווח באופן שנקבע על הטלת הפסולת או הזרמת השפכים לים, לפי הענין.

5. (א) השר ימנה מפקחים לענין חוק זה.

(ב) לצורך אכיפת הוראות חוק זה רשאי מפקח להכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח שממנו מוטלת פסולת או מזורמים שפכים לים, אולם לא יכנס -

- (1) למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;
- (2) למקום המוחזק על ידי מערכת הבטחון, אלא ברשות שר הבטחון או מי שהוא הסמיך.

(ג) נכנס מפקח למקום כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא ליטול דוגמאות מכל פסולת או שפכים העלולים, לדעתו, לגרום לזיהום הים, או העשויים לשמש ראייה על עבירה לפי חוק זה; דוגמאות כאמור מותר לבדקן במעבדה ולנהוג בהן בכל דרך אחרת.

(ד) שר המשטרה רשאי להסמיך מפקח לערוך חקירות וחילופים כדי למנוע עבירות על חוק זה או כדי לגלותן; בהשתמשו בסמכות כאמור -

(1) יהיה מפקח רשאי להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת מפקח לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)², וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול על הודעה שרשם מכוח סמכות זו;

(2) דין מפקח לענין סעיף 24(א)(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחילופים) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969³, כדין שוטר.

6. (א) העובר על הוראות סעיף 2, דינו - מאסר שנה אחת או קנס חמישים אלף שקלים חדשים ואם היתה העבירה נמשכת - קנס נוסף של אלף שקלים חדשים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו.

(ב) העובר על הוראה אחרת בחוק זה או בתקנות או בהיתר שניתנו לפיו, דינו - קנס; ואם היתה העבירה נמשכת - קנס נוסף של 100 שקלים חדשים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו.

² חוקי אי"י, כרך א', עמ' 439.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(ג) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד, ייאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעות ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף - למעט שותף מוגבל - או פקיד באותו תאגיד ואחראי לענין הנדון, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

7. תהיה זו הגנה טובה בעבירה על הוראות סעיף 2, אם הוכח כי היה צורך להטיל או להזרים את הפסולת לים מתמת נזק או תאונה או מחמת סכנה מוחשית לחיי בני אדם, וכן כי ננקטו כל האמצעים הסבירים למנוע את הטלת הפסולת או הזרמתה לים.

הגנה

8. קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לא תוגש אלא אם כן -

קובלנה

(1) הקובל הוא אחד מאלה:

(א) כל אדם - לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה נזק לנכסיו;

(ב) רשות מקומית - לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(ג) כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים שנקבעו בהתאם לסעיף 100(3) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁴;

(2) הקובל מסר הודעה לשר הפנים על כוונתו לעשות כן, ולא הוגש תוך ששים יום לאחר מכן כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה;

(3) העבירה שהיא נשוא הקובלנה לא נעברה בתחום נמל כמשמעותו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971⁵.

9. (א) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה על חוק זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייב בתשלום ההוצאות המפורטות להלן, כולן או מקצתן, יהיה סכומן אשר יהיה, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציא:

חיוב בהוצאות ניקוי

(1) הוצאות לניקוי הים, החוף וכל אשר זהם בפסולת שהוטלה או הזרמה לים אגב ביצוע העבירה;

(2) הוצאות לאיתור הפסולת שהוטלה או הזרמה לים, כדי למנוע את התפשטותו של זיהום הים ולצמצם את הנזק שנגרם.

(ב) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שנראה לבית המשפט בנסיבות הענין.

(ג) לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתובען בתובענה רגילה.

10. קנסות שיוטלו בשל עבירה לפי חוק זה ישולמו לקרן שהוקמה לפי סעיף 13 לפקודת מניעת זיהום מי ים בשמן [נוסח חדש], התש"ם-1980⁶.

ייעוד קנסית

11. רשיון עליפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968⁷, או רשיון הגדרש לפי כל חיקוק להקמת מפעל ולניהולו יראוהו כמותנה בקיום הוראות חוק זה.

התניית רשיונות

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 33, עמ' 630.

⁸ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

12. הוראות חוק זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר. שמירת דינים
13. חוק זה יחול גם על המדינה. תחולה על המדינה
14. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בענינים אלה:
- (1) סוגי פסולת ושפכים אסורים בהטלה או בהזרמה לים;
 - (2) תנאים למתן היתרים;
 - (3) נהלים למתן היתרים, חידושם, שינוים או ביטולם;
 - (4) כל הנוגע לביצוע חוק זה.
- (ב) תקנות כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2) יותקנו בהתחשב בהוראות אמנה.
- (ג) השר, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לקביעת אגרות שישולמו בעת הגשת בקשה להיתר או לחידושן, ולייעודן של אגרות כאמור.
15. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוספת השניה, בסופה יבוא:
- "14. עבירה לפי סעיף 2 לחוק מניעת זיהום הים ממקורות יבשתיים, התשמ"ח-1988, כסייגים האמורים בסעיף 8 לחוק האמור."
16. תחילתו של חוק זה ביום ד' בטבת התש"נ (1 בינואר 1990). תחילה

יצחק שמיר
ראש הממשלה ושר הפנים

חיים הרצוג
נשיא המדינה

**חוק גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי הלאום (תיקון מס' 7),
התשמ"ח-1988***

1. סעיף 44 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע ואתרי הלאום, התשכ"ג-1963¹ (להלן - החוק העיקרי) - בטל.
2. צו עבירות קנס שניתן מכוח סעיף 44 לחוק העיקרי יראוהו כאילו ניתן כדין לפי סעיף 221 הוראת מעבר לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982².

אריה נחמקין
שר החקלאות

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו בתמוז התשמ"ח (12 ביולי 1988); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 1863, התשמ"ח, עמ' 99.

¹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 149; התשמ"ב, עמ' 34.

² ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

חוק הספורט, התשמ"ח-1988*

1. בחוק זה -
- "ספורט" או "פעילות ספורט" - פעילות משחקית, בין תחרותית ובין שאינה תחרותית, אשר נדרש לה מאמץ גופני;
- "אגודת ספורט" - חברי בני-אדם העוסק בענף או בענפי ספורט מסויימים והמסונף לארגון ספורט או הפועל כתאגיד עצמאי;
- "ארגון ספורט" - תאגיד שלא למטרות ריווח המאגד בתוכו אגודות ספורט העוסקות בענפי ספורט שונים;
- "התאחדות" ו"איגוד", לענין ספורט - תאגיד שלא למטרות ריווח, המרכז והמייצג ענף או ענפי ספורט בישראל ושמכירים בו הגופים הבינלאומיים המייצגים והמוכרים כאותו ענף ספורט;
- "מכון ספורט" - מי שנותן שירותים של פעילות ספורט למטרות ריווח;
- "מועדון ספורט" - תאגיד שלא למטרות ריווח לצורך קיום פעולות ספורט במקום מוגדר;
- "פעילות ספורט מאורגנת" - פעילות ספורט המאורגנת על ידי אגודת ספורט או ארגון ספורט, התאחדות או איגוד;
- "השר" - שר החינוך והתרכות;
- "תעודת הסמכה" - תעודה המסמיכה אדם לעסוק כמאמן או כמדריך ספורט, שניתנה מאת בית-ספר בישראל שהכיר בו השר לענין זה, או שניתנה מאת בית-ספר מחוץ לישראל ושהכירה בה ועדה כאמור בסעיף 4.
2. (א) השר רשאי לקבוע בצו כי בענף ספורט מסויים, כולו או חלקו, לא יוכל אדם לעסוק כמאמן או כמדריך ספורט, אלא אם כן יש בידו תעודת הסמכה לאותו ענף.
- (ב) מי שערב תחילתו של צו לפי סעיף קטן (א) עסק כמאמן או כמדריך ספורט בענף שהצו חל עליו, יהא רשאי להמשיך בעיסוקו, ללא תעודת הסמכה, במשך תקופה שלא תעלה על שנתיים מיום תחילתו של הצו.
3. מי שעוסק, בין בשכר ובין שלא בשכר, כמאמן או כמדריך ספורט במסגרת פעילות ספורט מאורגנת או פעילות ספורט במכון ספורט או במועדון ספורט, בענף ספורט שלא ניתן לגביו צו כאמור בסעיף 2, ואין בידו תעודת הסמכה, יודיע על כך מראש למי שמבקש להעסיקו או לקבל ממנו שירות.
4. (א) השר ימנה ועדה בת שלושה חברים שהם אנשי מקצוע בתחום הספורט (להלן - הועדה), שמתפקידה יהיה לבדוק תעודות שניתנו מאת בתי ספר שמחוץ לישראל ולהכיר בהן כתעודות הסמכה.
- (ב) הועדה רשאית לתת למאמן או למדריך ספורט מחוץ לארץ היתר זמני, לתקופה מוגבלת, לעסוק כמאמן או מדריך ספורט, גם אם אין בידו תעודה כאמור בסעיף קטן (א), בתנאים או בלעדיהם.
- (ג) הרואה עצמו נפגע מהחלטת הועדה, רשאי לערער עליה לפני בית משפט מחוזי בשבתו כדן יחיד.

הגדרות

חייב בתעודת הסמכה

הועדה על העדר תעודת הסמכה

הסמכת מאמנים ומדריכים מחוץ לארץ

* נתקבל בכנסת ביום ד' באב התשמ"ח (18 ביולי 1988): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1840, התשמ"ח, עמ' 271.

5. (א) אגודת ספורט, מכון ספורט, ארגון ספורט והתאחדות או איגוד לא ישתפו ספורטאים בתחרויות ספורט המאורגנות בידם או מטעמם, אלא אם כן הספורטאים נבדקו תווילה בדיקות רפואיות ונמצאו כשירים.
- (ב) השר, בהסכמת שר הבריאות, רשאי לקבוע בתקנות, לאחר התייעצות בהתאחדות או באיגוד הנוגע לענין, את סוגי הבדיקות הרפואיות ותדירותן.
- (ג) הבדיקות הרפואיות ייערכו בתחנות לרפואת ספורט ששר הבריאות קבע לענין זה.
6. (א) לא ישתמש ספורטאי בסם או בתכשיר ממזיק להגברת הישגיו בספורט.
- (ב) השר, בהסכמת שר הבריאות, יקבע בתקנות את הסמים והתכשירים הממריצים האסורים בשימוש לפי סעיף קטן (א).
- (ג) השר רשאי, בהתייעצות עם שר הבריאות, לקבוע כללים לעריכת בדיקות רפואיות מדגמיות, בזמן תחרויות, לאיתור ספורטאי שעבר על הוראות סעיף זה; ספורטאי שקיבל הוראה להיבדק יציית להוראה.
- (ד) עבירה על הוראות סעיף זה היא גם עבירת משמעת.
7. (א) אגודת ספורט, ארגון ספורט, התאחדות ואיגוד יבטחו את הספורטאים הנוטלים חלק בתחרויות ספורט המאורגנות בידם או מטעמם.
- (ב) השר רשאי לקבוע בתקנות, לאחר התייעצות בממונה על הביטוח במשרד האוצר ובארגוני הספורט, את סכומי הביטוח המזעריים ואת פרטי הביטוח, לענף ספורט, כולו או מקצתו.
8. השר רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר נהלי בטיחות לפעילות בענפי הספורט השונים, וכן לקבוע, בהסכמת שר הבריאות, הוראות לענין כוח אדם רפואי וציוד עזרה ראשונה שיימצאו במקומות בהם מתנהלת פעילות ספורט מאורגנת; הוראות כאמור יכול שיהיו כלליות ויכול שיהיו מיוחדות לענף ספורט מסוים, כולו או מקצתו.
9. (א) אגודת ספורט, ארגון ספורט, התאחדות, איגוד ומועדון ספורט חייבים לנהל פנקסי חשבונות שישקפו בשלמות ובנאמנות את עסקאותיהם ומצבם הכספי.
- (ב) השר או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי לעיין בפנקסי החשבונות; אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין.
10. (א) התאחדות או איגוד יתקינו תקנונים שיסדירו את הניהול התקין של הענף או של ענפי הספורט שהם מרכזים, לרבות תקנונים בדבר משמעת, שיפוט פנימי, העברת ספורטאים, שכר ותשלומים לספורטאים, למאמנים ולבעלי תפקידים אחרים.
- (ב) בתקנונים כאמור ייקבעו הוראות בענין מתן הזדמנות שווה לפעילות גשים בספורט.
- (ג) התקנונים האמורים יחייבו את אגודות הספורט, הספורטאים ובעלי התפקידים שבאותו ענף או באותם ענפי ספורט.
11. הסמכות הבלעדית לדון ולהחליט בענינים הקשורים לפעילות במסגרת התאחדות או איגוד, תהיה בידי מוסדות השיפוט הפנימיים שנקבעו בתקנות; החלטות ערכאת השיפוט הפנימית העליונה בעניני משמעת יהיו סופיות ואין לערער עליהן לפני בית משפט.
12. (א) אסרה או הגבילה אגודת ספורט, לפי תקנון כאמור בסעיף 10, את העבורו של ספורטאי שטרם מלאו לו שבע עשרה שנים, רשאי הוא, במקרים שייקבעו בתקנות בהתייעצות עם ארגוני הספורט, לערור על החלטת האגודה לפני שופט שמינהו השר, בהתייעצות עם גשיא בית המשפט העליון, לענין עררים כאמור.

(ב) שופט כאמור בסעיף קטן (א) רשאי לאשוו את החלטת אגודת הספורט, לבטלה או לשנותה.

13. (א) השר רשאי, בהסכמת שר הפנים, לקבוע בתקנות תנאים שבהם ניתן לחייב רשות מקומית לאפשר פעילות ספורט במיתקני ספורט המצויים במוסדות חינוך, במבני ציבור או בשטחים ציבוריים השייכים לאותה רשות מקומית, בשעות שבהן המיתקנים אינם בשימוש, ובלבד שתיתן עדיפות לכל התושבים של אותה רשות מקומית.

שימוש במיתקני ספורט

(ב) לא ישתמש אדם במיתקני ספורט כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן שילם דמי שימוש כפי שקבעה הרשות המקומית.

(ג) הוראות פקודת המסים (גביה)¹ יחולו על גביית דמי שימוש לפי סעיף קטן (ב) כאילו היו מס.

(ד) השר רשאי, בהסכמת שר הפנים ובהתייעצות עם הרשות המקומית הנוגעת בדבר, להורות בצו לרשות מקומית או למספר רשויות מקומיות במשותף, להקצות שטחים לפעילות ספורט ולמיתקני ספורט ולהקים מבני ספורט: צו כאמור יינתן בהתחשב בגודל האוכלוסיה ובסוגי הפעילויות המתאימים לה, ויוגדרו בו השטח, סוגי המיתקנים ומידותיהם.

(ה) השר רשאי לקבוע תקנים למיתקני ספורט ולמכשירי ספורט במוסד חינוך, כמשמעותו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949.²

14. סמלי אגודות הספורט וארגוני הספורט יהיו מוגנים, ושימוש מסחרי בהם, שלא ברשות אגודה או ארגון כאמור, אסור.

הגנת סמלים

15. העובר על הוראה מהוראות חוק זה או תקנות שלפיו, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א) (2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.³

עונשין

16. הוראות חוק זה לא יחולו על ספורטאים מחוץ לארץ, שאינם רשומים בהתאחדות או באיגוד, הבאים לישראל להשתתף בתחרויות ספורט.

סייג לחחולה

17. חוק זה בא להוסיף על כל דין ולא לגרוע ממנו.

שמירת דינים

18. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.
(ב) תקנות כאמור יותקנו לאחר התייעצות עם ארגוני הספורט, אם לא נקבע בחוק זה כי הן טעונות הסכמה של אחר או התייעצות עמו.

ביצוע ותקנות

(ג) תקנות לפי חוק זה, למעט תקנות כאמור בסעיף קטן (א), יותקנו באישור ועדת החינוך והתרבות של הכנסת.

יצחק נבון
שר החינוך והתרבות

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

¹ חוקי אי"י, כרך ב', עמ' 1374.
² ס"ח התש"ט, עמ' 287.
³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשמ"ז, עמ' 80.